

Hallituksen esitys Eduskunnalle keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan eräiden määräysten hyväksymisestä ja mainittuun yleissopimukseen liittyvän lain muuttamisesta

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan, että eduskunta hyväksyisi Strasbourgissa maaliskuussa 1978 tehdyn keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen lisäpöytäkirjan.

Lisäpöytäkirjan tarkoituksena on muuttaa ja täydentää vuonna 1959 tehtyä keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevaa eurooppalaista yleissopimusta, joka Suomen osalta on tullut voimaan vuonna 1981. Ensisijaisena tavoitteena on laajentaa yleissopimuksen tarkoittama oikeusapu koskemaan niin sanottuja fiskaalisia rikoksia eli vero-, tulli- ja valuuttarikoksia. Sen ohella yleis-

sopimuksen soveltamisala ulotetaan myös eräisiin rangaistuksen täytäntöönpanoon liittyviin toimenpiteisiin.

Lisäpöytäkirja tulee voimaan Suomen osalta 90 päivän kuluttua liittymiskirjan tallettamispäivästä.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus lisäpöytäkirjan eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä. Laki on tarkoitettu sattuun voimaan samana ajankohtana kuin pöytäkirja tulee voimaan.

YLEISPERUSTELUT

1. Nykyinen tilanne

Suomi liittyi keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen (SopS 29—30/81) 29 päivänä huhtikuuta 1981. Yleissopimus sisältää määräyksiä haasteiden ja kutsujen tiedoksiantamisesta rikosasian asianomistajalle, vastaajalle ja todistajalle, todistajien kuulemisesta muussa maassa kuin siinä, missä rikosasiaa koskeva oikeudenkäynti on vireillä, muusta todistelusta sekä asiakirja-aineiston toimittamisesta rikosasiaa varten toisen valtion viranomaiselle. Pohjoismaiden välillä sovelletaan yleissopimuksen lisäksi edelleen oikeusavusta tiedoksiannon toimittamisesta ja todistelusta tehtyä sopimusta (SopS 26/75). (Ks. asetus keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen voimaansaattamisesta ja sovelta-

misesta ja yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa edessä tapauksissa annetun lain voimaantulosta, seuraavassa voimaansaattamisasetus, 3 §).

Suomen sisäisen lainsäädännön perussäännökset kansainvälisestä oikeusavusta rikosasioissa sisältävät todistelusta ulkomaanviranomaisen edessä rikosasioissa sekä ulkomaan viranomaiselle sellaisissa asioissa annettavasta virka-avusta annettuun lakiin (52/25). Lailla oikeudenkäymiskaaren 11 ja 17 lukujen muuttamisesta (520/75) lisättiin oikeudenkäymiskaareen säännökset haasteen tiedoksiantamisesta rikosasian vastaajalle ulkomailla sekä vastaavasti kutsun tiedoksiantamisesta todistajalle. Keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen voimaansaattamisen yhteydessä annettiin laki

yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta eräissä tapauksissa (284/81), laki oikeudenkäymiskaaren 12 luvun 24 a §:n muuttamisesta (285/81) ja laki takavarikosta ja etsinnästä annetun lain 9 §:n muuttamisesta (286/81).

Keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen osapuolet ovat sitoutuneet antamaan toisilleen sopimuksen määrittelemää oikeusapua mahdollisimman laajassa mitassa rikosasiassa, jota oikeusviranomaiset käsittelevät toisessa sopimusvaltiossa. Yleissopimuksen 2 artikla sisältää kuitenkin eräitä rajoituksia tähän velvollisuuteen. Pyyntö voidaan evätä, jos se koskee muun muassa rikosta, jota pyynnön vastaanottanut osapuoli pitää verollisena tai valuuttarikoksena eli niin sanottuna *fiskaalisena rikoksena*.

2. Asian valmistelu

Euroopan neuvostossa ryhdyttiin vuonna 1971 käsittelemään eräitä rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (SopS 32—33/71) soveltamiseen liittyviä kysymyksiä. Myöhemmin otettiin tarkasteltavaksi myös keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen vastaavat määräykset. Lähinnä Ruotsin aloitteesta kiinnitettiin huomiota muun muassa kysymykseen molempien yleissopimusten soveltamisalan ulottamisesta fiskaalisiin rikoksiin. Mainittujen yleissopimusten lisäpöytäkirjat, jotka sisältävät määräykset yleissopimusten soveltamisesta fiskaalisiin rikoksiin sekä eräistä muista yleissopimusten tarkistuksista, avattiin allekirjoittamista varten 17 päivänä maaliskuuta 1978. Oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen lisäpöytäkirja on tullut kansainvälisesti voimaan

12 päivänä huhtikuuta 1982 ja sen ovat ratifioineet Alankomaat, Itävalta, Kreikka, Ruotsi ja Tanska. Pöytäkirjan ovat lisäksi allekirjoittaneet Belgia, Islanti, Italia, Portugal ja Sveitsi.

Rikoksen johdosta tapahtuvaa luovuttamista koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen vuoden 1978 lisäpöytäkirja on tullut kansainvälisesti voimaan 6 päivänä kesäkuuta 1983 ja sen ovat ratifioineet Alankomaat, Itävalta, Ruotsi ja Tanska. Suomen on tarkoitus liittyä vuoden 1984 aikana myös tähän pöytäkirjaan. Siihen ei sisälly määräyksiä, jotka vaativat eduskunnan suostumusta.

3. Lisäpöytäkirjan merkitys

Nykyajan yhteiskunnassa taloudellinen rikollisuus on kasvanut vakavaksi ongelmaksi. Suomesakin on havaittu käytännössä epäkohdaksi se, että eräät valtiot eivät luovuta rikoksentehtäjiä eivätkä anna muutakaan oikeusapua silloin, kun kysymyksessä on fiskaalinen rikos. Tällaisella rikoksella on usein yhteyksiä useaan eri valtioon, joiden yhteistyötä tarvitaan kokonaistilanteen selvittämiseksi.

Lisäpöytäkirjan päätarkoitus on laajentaa keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen soveltamisala fiskaalisiin rikoksiin. Tämän mukaisesti ei yleissopimuksen osapuolilla ole enää mahdollisuutta evätä oikeusapupyyntöä yksinomaan sillä perusteella, että pyyntö koskee rikosta, jonka pyynnön vastaanottanut osapuoli katsoo fiskaaliseksi rikokseksi. Pyyntö voidaan kuitenkin evätä myös fiskaalisen rikoksen osalta silloin, kun on olemassa jokin muu yleissopimuksessa mainittu kieltäytymisperuste. Tällainen peruste on esimerkiksi se, että pyynnön noudattaminen on ristiriidassa pyynnön vastaanottaneen osapuolen oikeusjärjestyksen yleisten periaatteiden kanssa.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Lisäpöytäkirjan sisältö

1 artikla. Keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen 2 artiklan a kohdan mukaan oikeusapu voidaan evätä

muun muassa silloin, kun pyyntö koskee fiskaalista rikosta. Lisäpöytäkirjan 1 artiklassa määrätään, ettei sopimuspuoli saa evätä pyyntöä yksinomaan sillä perusteella, että pyyntö koskee sellaista rikosta, jota pyynnön vastaanottanut osa-

puoli pitää fiskaalisena rikoksena. Suomen sisäiseen lainsäädäntöön ei sisälly sellaisia erityissäännöksiä, jotka koskevat oikeusavun epäämistä fiskaalisten rikosten osalta.

2 artikla. Lisäpöytäkirjan 2 artiklan 1 kappale koskee niitä sopimusvaltioita, jotka antavat oikeusapua etsinnän ja takavarikon suorittamiseksi vain sillä edellytyksellä, että pyynnössä tarkoitettu teko on rangaistava sekä pyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen osapuolen lainsäädännön mukaan. Yleissopimukseen liittyessään Suomi on tehnyt tämän sisältöisen varauman (voimaansaattamisasetus 5 § 1 momentti). Lisäpöytäkirjan määräyksen mukaan sanottu edellytys on fiskaalisten rikosten osalta täytetty, jos teko on pyynnön esittäneen osapuolen lainsäädännön mukaan rangaistava ja vastaa samanlaatuista tekoa pyynnön vastaanottaneen osapuolen lainsäädännön mukaan. Tämä ei merkitse sitä, että jonkin Suomen lakiin sisältyvän rikostunnusmerkistön tulisi sellaisenaan soveltua tekoon, vaan on pidettävä riittävänä, että kyseinen tekomuoto on säädetty rangaistavaksi. Periaate on erityisen tärkeä sen vuoksi, että vieraan valtion vero-, tulli- ja valuuttalainsäädäntöä vastaan tehty rikos ei säännönmukaisesti ole rangaistava Suomen rikoslain nojalla.

Selostettua määräystä on vielä selvennetty artiklan 2 kappaleessa, jonka mukaan pyyntöä ei saa evätä sillä perusteella, ettei pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädännössä ole säädetty samanlaatuista veroa tai maksua taikka ettei siihen sisälly samanlaatuista veroa, maksua, tullia tai valuuttatointia koskevaa sääntelyä kuin pyynnön esittäneen osapuolen lainsäädäntöön. Siten oikeusapua olisi annettava, vaikka pyynnön vastaanottaneen valtion lainsäädäntöön ei sisältyisi esimerkiksi samanlaisia veroja tai tuontirajoituksia kuin pyynnön esittäneen valtion lainsäädäntöön.

3 artikla. Yleissopimus koskee ainoastaan rikosasioiden oikeudenkäyntiin liittyviä toimenpiteitä. Lisäpöytäkirjan 3 artiklassa yleissopimus laajennetaan koskemaan erältä osin myös rangaistusten täytäntöönpanoon liittyviä toimenpiteitä. Eräissä valtioissa on vankeinhoito-, valvonta- ja muiden vastaavien viranomaisten tietyt päätökset annettava tiedoksi tuomitulle, jotta ne tulisivat voimaan. Yleissopimusta sovellettaisiin myös tällaisten päätösten tiedoksiantoon. Yleissopimuksen 1 artiklan mukaan oikeusapua annetaan, jos asian käsittely kuuluu pyynnön esittäneen osapuolen oikeusviranomaisten toimivaltaan. Yleissopimukseen liittyessään Suomi on sen 24 artik-

lan nojalla selittänyt, että se tarkoittaa oikeusviranomaisella yleissopimuksen 3, 4 ja 6 artiklaa sovellettaessa tuomioistuinta ja tutkintotuomaria sekä muutoin myös virallista syyttäjää (voimaansaattamisasetus 4 §). Siten 3 artiklalla ei Suomen osalta ole käytännön merkitystä, jos tiedoksiantoa pyytää muu kuin oikeusviranomainen.

4 artikla. Lisäpöytäkirjan 4 artikla on tarkoitettu täydentämään yleissopimuksen 22 artiklassa määrättyä tietojen vaihtamista. Liittyessään yleissopimukseen Suomi on tehnyt rikosrekisteriasetuksen 33 §:n 4 momentissa (289/81) ilmenevän varauman, jonka mukaan Suomi ei sovelle 22 artiklaa. Näin ollen ei myöskään lisäpöytäkirjan 4 artiklalla ole Suomen osalta merkitystä.

5 artikla. Tämä artikla koskee pöytäkirjan allekirjoittamista ja voimaantuloa Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden osalta.

6 artikla. Lisäpöytäkirjan 6 artiklan mukaan yleissopimukseen liittynyt muu kuin Euroopan neuvoston jäsenvaltio voi liittyä lisäpöytäkirjaan sen tultua kansainvälisesti voimaan.

7 artikla. Tämä artikla koskee lisäpöytäkirjan alueellista soveltamista.

8 artikla. Lisäpöytäkirjan 8 artiklan mukaan yleissopimuksen osalta tehtyjä varaumia ja yleissopimuksen 24 artiklan nojalla annettuja selityksiä sovelletaan myös lisäpöytäkirjaan, ellei sopimusvaltio anna muuta selitystä. Lisäksi artiklassa luetellaan ne lisäpöytäkirjan määräykset, joiden osalta voidaan tehdä varaumia.

9 artikla. Pöytäkirjan määräykset eivät vaikuta sopimuspuolten yleissopimuksen 26 artiklan 3 kappaleen mukaisiin sopimuksiin, jotka täydentävät yleissopimusta.

10—12 artikla. Lisäpöytäkirjan loppumääräyksistä 10 artikla koskee pöytäkirjan soveltamisen seurantaa ja täytäntöönpanoon liittyvien vaikeuksien ratkaisemista, 11 artikla irtisanomista ja 12 artikla Euroopan neuvoston pääsihteerin tehtäviä tallettajana.

2. Voimaantulo

Lisäpöytäkirja tulee voimaan Suomen osalta 90 päivän kuluttua liittymiskirjan tallettamispäivästä. Lakiehdotus lisäpöytäkirjan eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten hyväksymisestä on tarkoitus saattaa voimaan samana ajankohtana, kun pöytäkirja tulee Suomen osalta voimaan.

3. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevaan eurooppalaiseen yleissopimukseen takavarikon ja etsinnän suorittamisen osalta tehty varauma edellyttää, että pyynnössä tarkoitettusta rikoksesta olisi ainakin periaatteessa voitava tuomita rangaistus Suomessa. Siten oikeusavun antamisen edellytykseksi ei riitä, että pyyntö koskee tekoa, jota Suomessa vastaavissa olosuhteissa tehtynä olisi pidettävä rikoksena. Lisäpöytäkirjan 2 artikla taas edellyttää, että Suomen olisi annettava oikeusapua suorittamalla etsintä tai takavarikko esimerkiksi silloinkin, kun pyyntö koskee salakuljetusta kahden vieraan valtion välillä. Salakuljetus on Suomen lain mukaan rangaistava vain, jos tavaran luvaton kuljettaminen on tapahtunut joko Suomesta tai Suomeen. Etsintää tai takavarikkoa ei yleensä voida Suomessa toimittaa ulkomaan viranomaisen pyynnöstä ilman siihen valtuuttavaa lain säännöstä. Näin ollen kyseinen määräys kuuluu lainsäädännön alaan ja sen voimaansattaminen edellyttää lakia.

Yleissopimus on hyväksytty keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta eräissä tapauksissa annetulla lailla. Antaessaan yleissopimusta koskevan esityksen eduskunnalle hallitus ilmoitti, että yleissopimukseen liittyessään Suomi tekee varauksen, jonka mukaan etsintää tai takavarikkoa koskevaa oikeusapua annetaan vain, jos pyynnössä tarkoi-

tettu teko on rangaistava myös Suomen lainsäädännön mukaan (ks. HE n:o 55/1979 vp. s. 4). Koska varauksia ei otettu yleissopimuksen hyväksymistä koskevaan lakiin vaan se sisällytettiin voimaansattamisasetukseen, on voimaansattamislain 9 §:n ulottuvuus jossain määrin tulkinnan varainen (vrt. ulkoasiainvaliokunnan mietintöön (n:o 4/1980 vp.) sisältyvään perustuslakivaliokunnan lausuntoon yleissopimuksen 11 artiklan osalta). Ottaen huomioon hallitusmuodon 11 §:n 2 momentin säännöksen sekä sen, että yleissopimuksen lisäpöytäkirjaan liittyminen merkitsisi takavarikon ja etsinnän edellytysten väljentymistä, vaatii lisäpöytäkirjan voimaansattaminen lainsäätämisyjärjestystä.

Edellä mainitun varauksen osittaisesta peruuntumisesta aiheutuva muutos on lakiteknisesti tarkoituksenmukaista toteuttaa muuttamalla yleissopimuksen hyväksymistä koskevaa lakia.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen Strasbourgissa 17 päivänä maaliskuuta 1978 tehdyn lisäpöytäkirjan määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska lisäpöytäkirja sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

L a k i

keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa eräissä tapauksissa 23 päivänä toukokuuta 1980 annetun lain (284/81) 1 § näin kuuluvaksi:

1 §

Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehdyn keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja sen Strasbourgissa 17 päivänä maaliskuuta 1978 tehdyn lisäpöytäkirjan määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

Seuraavassa yleissopimuksella tarkoitetaan myös sen lisäpöytäkirjaa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 15 päivänä kesäkuuta 1984

Tasavallan Presidentti

MAUNO KOIVISTO

Vt. ulkoasiainministeri

Pääministeri

Kalevi Sorsa

Laki

keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa eräissä tapauksissa annetun lain 1 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä sekä Suomen ja ulkomaan viranomaisen keskinäisestä oikeusavusta rikosasioissa eräissä tapauksissa 23 päivänä toukokuuta 1980 annetun lain (284/81) 1 § näin kuuluvaksi:

Voimassa oleva laki

1 §

Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehdyn keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen, *seuraavassa yleissopimus*, määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

Ehdotus

1 §

Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 tehdyn keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen ja *sen Strasbourgissa 17 päivänä maaliskuuta 1978 tehdyn lisäpöytäkirjan* määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin niistä on sovittu.

Seuraavassa yleissopimuksella tarkoitetaan myös sen lisäpöytäkirjaa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

(Suomennos)

**Keskinäistä oikeusapua rikosasioissa
koskevan Eurooppalaisen yleissopimuksen
LISÄPÖYTÄKIRJA**

Tämän pöytäkirjan allekirjoittaneet Euroopan neuvoston jäsenvaltiot,

haluten helpottaa Strasbourgissa 20 päivänä huhtikuuta 1959 allekirjoittamista varten avatun keskinäistä oikeusapua rikosasioissa koskevan eurooppalaisen yleissopimuksen (jäljempänä yleissopimus) soveltamista vero-, tulli- ja valuuttarikoksiin,

pitäen myös suotavana yleissopimuksen täydentämistä eräiltä muilta osin,
ovat sopineet seuraavasta:

I LUKU

1 artikla

Sopimuspuolet eivät käytä yleissopimuksen 2 artiklan a kohdan mukaista oikeutta evätä oikeusapu yksinomaan sillä perusteella, että pyyntö koskee rikosta, jota pyynnön vastaanottanut osapuoli pitää vero-, tulli- tai valuuttarikoksena.

2 artikla

1. Jos sopimuspuoli on määrännyt etsinnän tai takavarikon suorittamisen edellytykseksi, että pyynnössä tarkoitettu teko on rangaistava sekä pyynnön esittäneen että sen vastaanottaneen osapuolen lainsäädännön mukaan, tämä edellytys katsotaan täytetyksi vero-, tulli- ja valuuttarikosten osalta, jos teko on rangaistava pyynnön esittäneen osapuolen lainsäädännön mukaan ja vastaa samanlaatuista tekoa pyynnön vastaanottaneen osapuolen lainsäädännön mukaan.

2. Pyyntöä ei saa evätä sillä perusteella, ettei pyynnön vastaanottaneen osapuolen laissa säädetä samanlaista veroa tai maksua taikka ettei siihen sisälly samanlaatuista veroa, maksua, tullia tai valuuttatointia koskevaa sääntelyä kuin pyynnön esittäneen osapuolen lakiin.

**ADDITIONAL PROTOCOL
to the European Convention on Mutual Assistance
in Criminal Matters**

The member States of the Council of Europe, signatory to this Protocol,

Desirous of facilitating the application of the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters opened for signature in Strasbourg on 20 April 1959 (hereinafter referred to as "the Convention") in the field of fiscal offences;

Considering it also desirable to supplement the Convention in certain other respects,

Have agreed as follows:

Chapter I

Article 1

The Contracting Parties shall not exercise the right provided for in 2 (a) of the Convention to refuse assistance solely on the ground that the request concerns an offence which the requested Party considers a fiscal offence.

Article 2

1. In the case where a Contracting Party has made the execution of letters rogatory for search or seizure of property dependent on the condition that the offence motivating the letters rogatory is punishable under both the law of the requesting Party and the law of the requested Party, this condition shall be fulfilled, as regards fiscal offences, if the offence is punishable under the law of the requesting Party and corresponds to an offence of the same nature under the law of the requested Party.

2. The request may not be refused on the ground that the law of the requested Party does not impose the same kind of tax or duty or does not contain a tax, duty, customs and exchange regulation of the same kind as the law of the requesting Party.

II LUKU

3 artikla

Yleissopimusta sovelletaan myös:

a) tuomion täytäntöönpanoa, sakon perintää tai oikeudenkäyntikulujen maksamista koskevien asiakirjojen tiedoksiantamiseen;

b) toimenpiteisiin, jotka koskevat rangaistus-tuomion antamisen tai sen täytäntöönpanon ehdollista lykkäämistä, ehdonalaista vapauttamista, rangaistuksen täytäntöönpanon lykkäämistä tai tällaisen täytäntöönpanon keskeyttämistä.

III LUKU

4 artikla

Yleissopimuksen 22 artiklaa täydennetään seuraavalla tekstillä siten, että alkuperäisestä yleissopimuksen 22 artiklasta tulee 1 kappale ja jäljempänä mainituista määräyksistä tulee 2 kappale:

"2. Lisäksi sopimuspuolen, joka on antanut edellä mainitut ilmoitukset, tulee toimittaa asianomaiselle toiselle sopimuspuolelle kussakin tapauksessa tämän pyynnöstä jäljennökset päätöksistä ja toimenpiteistä sekä muita niihin liittyviä tietoja, jotta tämä voi harkita, vaativatko ne valtion sisäisiä toimenpiteitä. Tämä tietojen vaihto tapahtuu asianomaisten oikeusministeriöiden välillä."

IV LUKU

5 artikla

1. Tämä pöytäkirja on avoimna allekirjoittamista varten yleissopimuksen allekirjoittaneille Euroopan neuvoston jäsenvaltioille. Se on ratifioitava tai hyväksyttävä. Ratifioimis- tai hyväksymiskirjat on talletettava Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan.

2. Pöytäkirja tulee voimaan 90 päivän kuluttua kolmannen ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamispäivästä.

3. Allekirjoittajavaltion osalta, joka ratifioi tai allekirjoittaa pöytäkirjan myöhemmin, se tulee voimaan 90 päivän kuluttua ratifioimis- tai hyväksymiskirjan tallettamispäivästä.

Chapter II

Article 3

The Convention shall also apply to:

a) the service of documents concerning the enforcement of a sentence, the recovery of a fine or the payment of costs of proceedings;

b) measures relating to the suspension of pronouncement of a sentence or of its enforcement to conditional release, to deferment of the commencement of the enforcement of a sentence or to the interruption of such enforcement.

Chapter III

Article 4

Article 22 of the Convention shall be supplemented by the following text, the original ° 22 of the Convention becoming paragraph 1 and the below-mentioned provisions becoming paragraph 2:

"2. Furthermore, any Contracting Party which has supplied the above-mentioned information shall communicate to the Party concerned, on the latter's request in individual cases, a copy of the convictions and measures in question as well as any other information relevant thereto in order to enable it to consider whether they necessitate any measures at national level. This communication shall take place between the Ministries of Justice concerned."

Chapter IV

Article 5

1. This Protocol shall be open to signature by the member States of the Council of Europe which have signed the Convention. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. The Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Protocol shall enter into force 90 days after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

4. Euroopan neuvoston jäsenvaltio ei saa ratifioida tai hyväksyä tätä pöytäkirjaa ilman, että se on ratifioinut samanaikaisesti tai aikaisemmin yleissopimuksen.

6 artikla

1. Yleissopimukseen liittynyt valtio voi liittyä tähän pöytäkirjaan sen jälkeen, kun pöytäkirja on tullut voimaan.

2. Liittyminen tapahtuu tallettamalla Euroopan neuvoston pääsihteerin huostaan liittymiskirja, ja se tulee voimaan 90 päivän kuluttua tallettamispäivästä.

7 artikla

1. Valtio voi allekirjoittaessaan taikka ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan määritellä alueen tai alueet, joihin pöytäkirjaa sovelletaan.

2. Valtio voi ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan taikka milloin tahansa myöhemmin Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitetussa selityksessä ulottaa tämän pöytäkirjan koskemaan selityksessä määriteltä aluetta tai alueita, joiden kansainvälisistä suhteista se on vastuussa tai joiden puolesta sillä on oikeus tehdä sitoumuksia.

3. Edellisen kappaleen mukaisesti tehty selitys voidaan peruuttaa jokaisen siinä mainitun alueen osalta Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitetulla ilmoituksella. Peruutus tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin Euroopan neuvoston pääsihteerin vastaanottanut ilmoituksen.

8 artikla

1. Varaumat, jotka sopimuspuoli on tehnyt jonkin yleissopimuksen määräyksen osalta, koskevat myös tätä pöytäkirjaa, jollei tämä osapuoli allekirjoittaessaan tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan anna muuta selitystä. Sama koskee yleissopimuksen 24 artiklan nojalla annettuja selityksiä.

2. Valtio voi allekirjoittaessaan tai ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjansa tallettaessaan ilmoittaa varaavansa itselleen oikeuden:

4. A member State of the Council of Europe may not ratify, accept or approve this Protocol without having, simultaneously or previously, ratified the Convention

Article 6

1. Any State which has acceded to the Convention may accede to this Protocol after the Protocol has entered into force.

2. Such accession shall be effected by depositing with the Secretary General of the Council of Europe an instrument of accession which shall take effect 90 days after the date of its deposit.

Article 7

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this Protocol shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Protocol to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of the Council of Europe of the notification.

Article 8

1. Reservations made by a Contracting Party to a provision of the Convention shall be applicable also to this Protocol, unless that Party otherwise declares at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession. The same shall apply to the declarations made by virtue of 24 of the Convention.

2. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it reserves the right:

a) olla hyväksymättä I lukua tai hyväksyä se vain joidenkin I artiklassa mainittujen rikosten tai rikoslajien osalta tai olla noudattamatta pyyntöä, joka koskee etsintää tai takavarikkoa vero-, tulli- tai valuuttarikoksissa;

b) olla hyväksymättä II lukua;

c) olla hyväksymättä III lukua.

3. Sopimuspuoli voi peruuttaa edellisen kappaleen mukaisesti tekemänsä varauman Euroopan neuvoston pääsihteerille osoitetulla selityksellä, joka tulee voimaan vastaanottopäivänä.

4. Sopimuspuoli, joka on soveltanut tähän pöytäkirjaan jonkin yleissopimuksen määräyksen osalta tekemäänsä varaumaa tai joka on tehnyt tämän pöytäkirjan määräyksen osalta varauman, ei voi vaatia toista sopimuspuolta noudattamaan kyseistä määräystä; jos sen varauma on osittainen tai ehdollinen, se voi kuitenkin vaatia määräyksen noudattamista yhtä laajalti, kuin mitä se on itse ilmoittanut noudattavansa sitä.

5. Tämän pöytäkirjan määräysten osalta ei saa tehdä muita varaumia.

9 artikla

Tämän pöytäkirjan määräykset eivät vaikuta yksityiskohtaisempiin määräyksiin kahden- tai monenvälisissä sopimuksissa, joita sopimuspuolet ovat tehneet yleissopimuksen 26 artiklan 3 kappaleen nojalla.

10 artikla

Euroopan neuvoston rikollisuuskysymysten eurooppalaiselle komitealle on annettava tiedot tämän pöytäkirjan soveltamisesta ja sen tulee tehdä kaikki tarpeellinen helpottaakseen pöytäkirjan täytäntöönpanosta mahdollisesti aiheutuvien vaikeuksien ystävällismielistä ratkaisemista.

11 artikla

1. Sopimuspuoli voi omalta osaltaan irtisanoa tämän pöytäkirjan tekemällä siitä ilmoituksen Euroopan neuvoston pääsihteerille.

2. Irtisanominen tulee voimaan kuuden kuukauden kuluttua siitä päivästä, jolloin pääsihteeri on vastaanottanut ilmoituksen.

3. Yleissopimuksen irtisanomisesta seuraa samalla tämän pöytäkirjan irtisanominen.

a) not to accept Chapter I, or to accept it only in respect of certain offences or certain categories of the offences referred to in 1, or not to comply with letters rogatory for search or seizure of property in respect of fiscal offences;

b) not to accept Chapter II;

c) not to accept Chapter III.

3. Any Contracting Party may withdraw a declaration it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

4. A Contracting Party which has applied to this Protocol a reservation made in respect of a provision of the Convention or which has made a reservation in respect of a provision of this Protocol may not claim the application of that provision by another Contracting Party; it may, however, if its reservation is partial or conditional claim the application of that provision in so far as it has itself accepted it.

5. No other reservation may be made to the provisions of this Protocol.

Article 9

The provisions of this Protocol are without prejudice to more extensive regulations in bilateral or multilateral agreements concluded between Contracting Parties in application of ° 26, paragraph 3, of the Convention.

Article 10

The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Protocol and shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 11

1. Any Contracting Party may, in so far as it is concerned, denounce this Protocol by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall take effect six months after the date of receipt by the Secretary General of such notification.

3. Denunciation of the Convention entails automatically denunciation of this Protocol.

12 artikla

Euroopan neuvoston pääsihteerin on ilmoitettava neuvoston jäsenvaltioille sekä kaikille yleis-sopimukseen liittyneille valtioille:

- a) tämän pöytäkirjan allekirjoitukset;
- b) ratifioimis-, hyväksymis- tai liittymiskirjojen tallettamiset;
- c) tämän pöytäkirjan 5 ja 6 artiklan mukaisen voimaantulon päivämäärät;
- d) selitykset, jotka on vastaanotettu 7 artiklan 2 ja 3 kappaleen määräysten mukaisesti;
- e) selitykset, jotka on vastaanotettu 8 artiklan 1 kappaleen määräysten mukaisesti;
- f) varaukset, jotka on tehty 8 artiklan 2 kappaleen määräysten mukaisesti;
- g) varaumien peruutukset, jotka on tehty 8 artiklan 3 kappaleen määräysten mukaisesti;
- h) ilmoitukset, jotka on vastaanotettu 11 artiklan määräysten mukaisesti, ja irtisanomisen voimaantulopäivä.

Tämän vakuudeksi asianmukaisesti valtuutetut ovat allekirjoittaneet tämän pöytäkirjan.

Tehty Strasbourgissa 17 päivänä maaliskuuta 1978 englannin ja ranskan kielellä, molempien tekstien ollessa yhtä todistusvoimaiset, yhtenä kappaleena, joka talletetaan Euroopan neuvoston arkistoon. Euroopan neuvoston pääsihteerin tulee lähettää oikeaksi todistetut jäljennökset kaikille pöytäkirjan allekirjoittaneille tai siihen liittyneille valtioille.

Article 12

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council and any State which has acceded to the Convention of:

- a) any signature of this Protocol;
- b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- c) any date of entry into force of this Protocol in accordance with Articles 5 and 6;
- d) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraphs 2 and 3 of Article 7;
- e) any declaration received in pursuance of the provisions of paragraph 1 of Article 8;
- f) any reservation made in pursuance of the provisions of paragraph 2 of Article 8;
- g) the withdrawal of any reservation carried out in pursuance of the provisions of paragraph 3 of Article 8;
- h) any notification received in pursuance of the provisions of Article 11 and the date on which denunciation takes effect.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Protocol.

Done at Strasbourg, this 17th day of March 1978, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory and acceding States.

